

7 / VI

GERNICKÝ

ZVONEČEK

KVĚTEN 2006

Kateřina Piečková, 7. třída

Z OBSAHU:

POHÁDKY: O zlaté rybce, Rybář a štěstí - str. 9, 10, 11

Jak se staráme o křížky - str. 7

Léčivé bylinky v květnu - str. 8

OBSAH

Informace	2
Blahopřání.....	3
Pro šikovné ručičky	4
Tradice	5
Zpíváme.....	6
Jak se staráme o křížky v Gerníku..	7
Léčivé bylinky v květnu.....	8
Pohádky.....	9,10,11
Ryby a rybičky.....	13
Zlatá rybičko splň nám přání.....	12
Soutěžní úkoly.....	14-16

Vážení čtenáři, milí žáci

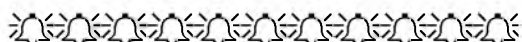
Pomalu se blíží závěr školního roku a prázdniny. Žákyně osmé třídy se chystají na závěrečnou zkoušku. Žáci 3. – 6. třídy se připravují na olympiádu z češtiny. S výtvarně nadanými dětmi opravíme výzdobu naší školy.

Začneme také vymýšlet a nacvičovat program na dětský festival, který bude na podzim a vymýšlet, jak bychom mohli dostavět dětské hřiště. Takže se těším na vaše dobré nápady.

MK

Marie Glazerová, 8. tř.

Vydává:
Základní škola v Gerníku

Šéfredaktor, montáž:
Mgr. Martina Kopáčková

Spolupracovníci:
Josef Bouda, František Bouda,
pan farář Pálie Veniamin,
žáci gernické školy, obyvatelé
Gerníku

Výherci soutěže z březnového čísla Gernického zvonečku:

Byli vylosováni: *Marie Boudová 7. tř., Katka Glazerová, 6. tř., Marie Nedvědová 4. tř., Lojza Pieček, 1. tř.*

Za nejlépe vymalovaný časopis byli oceněni: *Anna Cizlerová, 6. tř., Venca Nedvěd, Venca Mašek, 1. tř.*

Za obrázky na titulních stranách dostali ceny: *Franta Nedvěd 4. tř., Anna Stará 3. tř.*

Uzávěrka: 1. 5. 2006

Náklad: 100 ks

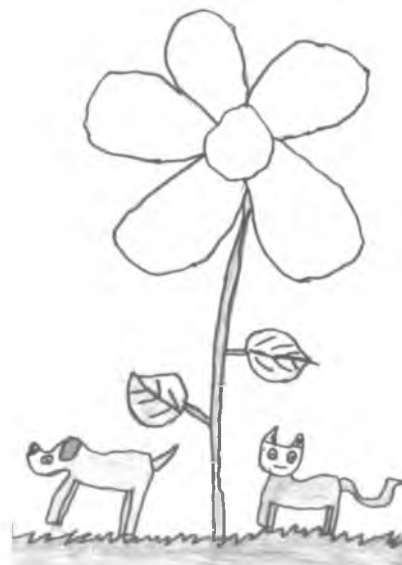

INFORMACE

ZE ŠKOLY

🔔 Žákyně 7. a 8. tř. Marie Boudová, Kateřina Piečková a Johanka Vrbová se zúčastnily celostátního kola olympiády z češtiny. Kateřina se umístila na 1. místě, Johana na 2. místě.

🔔 Ředitel školy a učitelé, kteří připravovali žáky na olympiádu z češtiny, převzali v Rešicích poděkování školní inspektorky paní Seresové.

Mariánka Nedvědová, 2. tř.

Z OBCE

🔔 Pokračují opravy fary. Dokončily se kanály, mládež dovezla hlínu na květinové záhony.

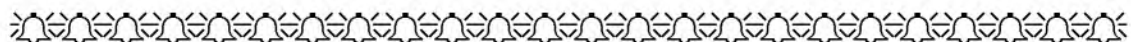
Anička Cizlerová, 6. tř.

🔔 Koncem dubna zorganizovala nadace Člověk v tísni přednášku o agroturistice. Škola od nadace dostala pomůcky pro výtvarnou výchovu a magnetofon.

🔔 3. 5. Do Gerniku přijel pražský pěvecký sbor Mátá, který zazpíval při mši v kostele.

Venca Marianus 6. tř.

KVĚTEN

Všem, kteří slaví v tomto měsíci narozeniny či svátek, srdečně
blahopřejeme .

1.	Po	
2.	Út	
3.	St	Kateřina Piečková ze 7. tř. (13 let) Filip a Jakub
4.	Čt	František Nejedlý z čp.194 (71 let)
5.	Pá	
6.	So	
7.	Ne	Alois Vrba z čp. 15 (75 let) Anna Nedvědová z čp. 159 (69 let)
8.	Po	
9.	Út	
10.	St	
11.	Čt	
12.	Pá	
13.	So	Josef Kapic z čp. 69 (84 let)
14.	Ne	Josef Bouda, ředitel školy (34 let) Anna Glazerová z čp.13 (63 let)
15.	Po	Johana Rothová z čp. 154 (71 let) Žofie
16.	Út	Jan Nepomucký Jan
17.	St	
18.	Čt	
19.	Pá	
20.	So	Floretina Maria Braila ze 7. tř. (13 let)
21.	Ne	
22.	Po	Julie
23.	Út	
24.	St	
25.	Čt	Nanebevstoupení Páně
26.	Pá	Václav Kapic z čp. 67 (64 let) Karel Šrámek z čp. 90 (80 let)
27.	So	Marie Boudová z čp. 79 (65 let)
28.	Ne	Emil
29.	Po	Josef Pieček z čp. 19 (71 let)
30.	Út	
31.	St	

PRO ŠIKOVNÉ RUČIČKY

Májíček

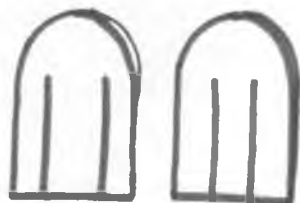
Potřebujeme: Větvičku ze stromu (např. břízy), nůž, nůžky, červenou stužku, květináč, písek, mech, pentličky, perníčky, papírové ptáčky.

Postup: Uřízneme asi půl metru dlouhou větev břízy, dolní dvě třetiny zbavíme malých větviček a listů a kmínek takto vzniklého stromečku omotáme červenou pentličkou. Stromeček upevníme například do středu talíře nebo květináče naplněného pískem (písek můžeme zakrýt kousky mechu). Pak ozdobíme korunu stromečku. Použijeme k tomu barevné pentličky, perníčky, cukrátku, krepový papír apod....

Věvec

Potřebujeme: základ pro věvec (např. ze slámy), větvičky, stuhy, pentličky, perníčky, krepový papír...

Postup: Základ pro věvec obalíme zeleným papírem nebo větvičkami a ovážeme červenými stuhami. Pak ozdobíme podobně jako májíček.

Proplétaná srdíčka

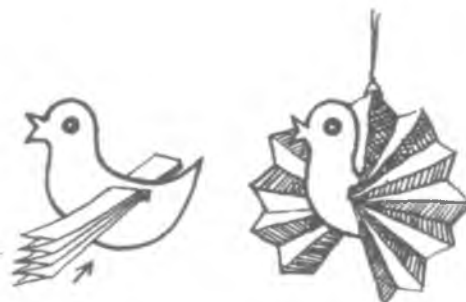
Potřebujeme: barevné papíry, nůžky

Postup: Připravíme si dvě barvy papíru. Papíry přeložíme a obkreslíme si šablonku. Musíme pracovat přesně, jinak by srdíčka nešla proplétat.

Papíroví ptáčci

Potřebujeme: Silnější papír, tenčí papíry, jehlu, nůžky, nit, lepidlo, barvy – akvarely.

Postup: Nakreslíme si jednoduchý obrys malého ptáčka z tvrdšího papíru, nabarvíme ho a vystříhneme, uprostřed uděláme zářez, kterým prostrčíme z tenkého papíru poskládanou „harmoniku“ Vějířek (představující křídélka) rozvineme, slepíme nahoře lehce k sobě, „načechráme“. Totéž lze opakovat na ocásku. Na hlavičce uděláme díрку, kterou protáhneme nit na zavěšení. Tuto jarní ozdobu můžeme připevnit na „májíček“ nebo na okna.

Vybráno z knihy **Hany Doležalové** –
Nápady pro maminky na mateřské dovolené.

RYBIČKA MALIČKÁ

Moravská

(Doprovod: 1)

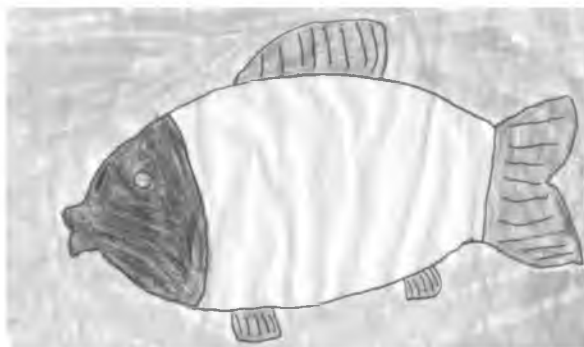
Mírně

1. Ry - bič - ka ma - lič - ká po Du - na - ji pla - ve,
2. Pusť mě zas, šo - haj - ku, do té či - sté vo - dy,

chy - til ji šo - ha - jek u sa - mé - ho kra - je.
jsem je - ště ma - li - čká, do - přež mi svo - bo - dy.

Katka Nedvědová, 2. tř. Mariánka Nedvědová, 4. tř.

POD NAŠÍM OKÝNKEM

Česká

(Doprovod: 5)

Allegretto

Pod na - ším o - kýn - kem, ros - tou tam dvě rů - že, pod na - ším

o - kýn - kem ros - te tam štěp. Jsou na něm jab - lič - ka,

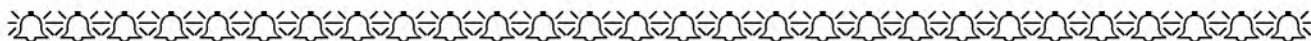

trhá je Ančička. Jsou dobrá, jsou sladká, jsou ja - ko med.

Obrázky: Mariánka Piečková, Franta Nedvěd, 4. tř.

TRADICE

OTVÍRÁNÍ STUDÁNEK

V květnu si můžeme připomenout starý zvyk otvírání studánek. Vydáme se do lesa, vezmeme s sebou hrábě, lopatky a motyku. Studánka zanesená spadáním listím a větvemi se rozzáří, zabavíme-li ji zimního nánosu.

STAVĚNÍ MÁJE

Noc z 30. 4 na 1. 5. patřivala stavění „májů“. Ozdobené stromky se stavěly na střechy příp. na vysoké tyče.

Na máje se věšily pentle nebo i kraslice (malovaná vejce). V jedné vesnici bývalo i 20 až 30 májů. Některé dívky se bály, aby jim máj přes noc někdo neukradl, proto na ni přivazovaly zvoneček. Na vrcholku májky visívala často také láhev s kořalkou a turecký šátek.

Bývalo často prestižní věcí, aby máj na návsi byl vyšší než měli v sousedních obcích. Někdy byl v koruně velký věnec z chvojí a místní chlapi pořádali soutěž, kdo se odváží vylézt k němu a přinést z věnce stuhu. Někdy museli mládenci máj přes noc sčezit, protože chlapi ze sousední obce se pokoušeli věnec z máje pod rouškou tmy ukrást, což by přineslo hanbu vsi pro celý příští rok.

SVÁTEK NANEBEVZETÍ PÁNĚ

Podle slov evangelia odešel Kristus 40 dní po svém vzkříšení s apoštoly na Olivetskou horu a tam „byl před jejich zraky vzat vzhůru a oblaka jim ho zastřela“. Tento svátek se slaví ve čtvrtek 40 dnů po velikonoční neděli. Tento rok vyjde na 25. 5.

Od středověku doprovázely některé liturgické úkony symbolické akty. Po evangeliu se Kristův obraz nebo socha vyťahovaly vzhůru ke klenbě kostely, na věřící někdy z výše padalo kvítí či zrní symbolizující Kristovo požehnání lidem. Také se konala procesí, naznačující Ježíšovu cestu na Olivetskou horu.

SVATODUŠNÍ SVÁTKY

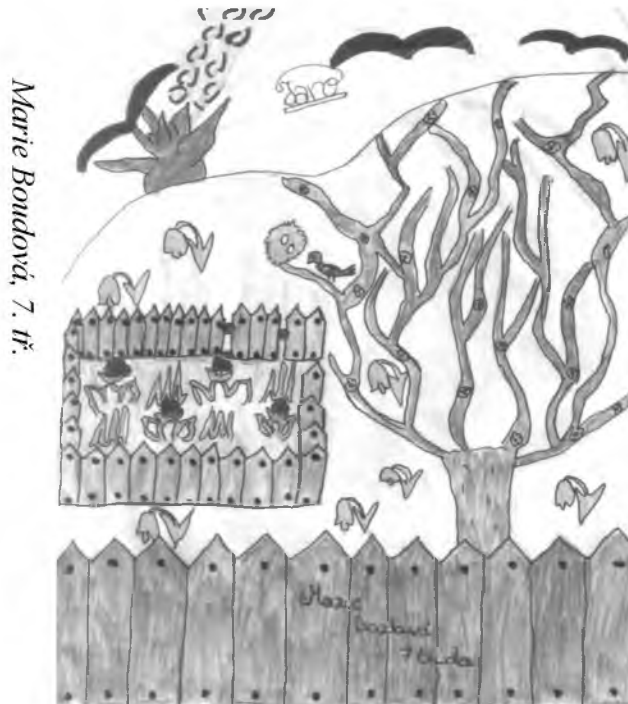
V lidovém prostředí se označovaly jako Letnice, také se jim říkalo Rozalie, neboť o svatodušní neděli byly všechny oltáře bohatě zdobeny květy, především růžemi. Svatodušní svátky se slaví 50 dnů po Velikonocích.

Vedle Velikonoc je to v západní církvi druhý svátek, kdy bylo možno světit křestní vodu a udělovat křest. Kromě církevních oslav byl tento svátek od středověku provázen bujarými lidovými oslavami.

Bývalo také zvykem, že po svatodušní neděli, která probíhala především v duchu církevních oslav, se hoši a dívky převlékali za krále a královnu, ozdobili si šaty kvítím a chodili ve svatebním průvodu od domu k domu prosit o dárky. Slavnost končila honěním krále, který byl nakonec hozen do vody, nebo byl místo něj alespoň utopen vycpaný strašák. Stavění májí, pořádání „věnečku“ i jízda králů měly mnoho rozmanitých krajových podob.

Např. „věneček“ byla slavnost pocházející z Bydžovska. Při ní se sešla děvčata, dala dohromady peníze a za ty koupila tři věnce. Jeden spolu s hochy a průvodem hudebníků odnesla k božím mukám, druhý k soše Panny Marie a třetí byl za všeobecného veselí vyvěšen na hospodu. Tam se pak pilo a tančilo.

O svatodušní neděli bývaly světnice vyzdobeny zelenými lipovými ratolestmi, aby Svatý Duch, který přilítne v podobě holubice, měl kam usednout.

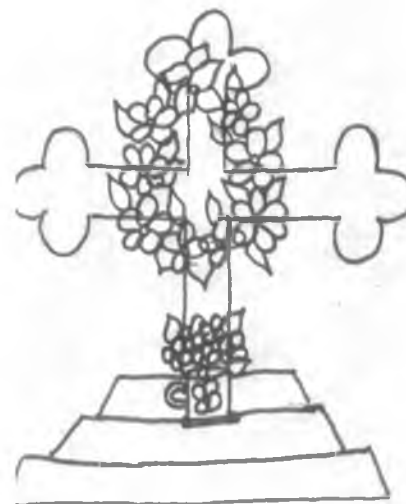
Marie Bondová, 7. tř.

Vybráno z knih **Nápady pro maminky na MD**
od Hany DOLEŽALOVÉ a **Církevní rok a lidové obyčeje** Vlastimila VONDRUŠKY

Křížky a boží muka

Boží muka a křížky byly v minulosti stavěny na znamení nějaké události spojené s daným místem. Jsou buď výrazem díky za odvrácení neštěstí nebo mohou být naopak znamením, že na tomto místě náhle zemřel člověk nebo ho potkalo nějaké neštěstí.

GERNICKÉ KŘÍŽKY

Na Gerniku je sedm křížků. První křížek se nachází na ké straně na místě, kde se rozdělují cesty, ten křížek je dost velký a ho drží Barka Beránková a teta Ana Maškova, oni na něj pletou vjence, ho kopají a do vázy dávají květiny.

Druhý křížek se nachází v zátočině. O ten křížek se starají Kateřina Boudová, Marie Rotová a Maruška Nedvjedová ze 4. třídy. Třetí křížek je na konci Gerniku a to u Cikanojc. O ten křížek se starají také dvě holky.

Na gernických polích se nachází 4 křížky. Jeden je na vršku, kde se rozpojují cesty na ružeť a na doliky. Druhý křížek je nade potoučkem, kde se rozpojují cesty na Garvanici a za krchov. O ten se starám já s Annou Vinšovou a Marijí Beránkovou. My barvíme okolo křížku plot, kopeme zahrádku a na každý velký svátek dáváme nové věnce, ale i když není svátek dáváme do borkánu puket s kytka a bílíme stojánek, na kterém je zasazen kříž. Třetí kříž se nachází na cestě, kudy jedete na doliky. A poslední kříž se nachází na dolikach.

Dva křížky mají jména, první drží Marje Němečková a ten se jmenuje Vovčakojc a ten druhý Kateřina Nedvědova a tomu říkají Panešojc.

Nevím, proč stojí každý kříž na svém místě, protože ani babička s dědou ani máma a tatou nevěděli mně povjedit, ale ja myslím, že aby každý kdo projde si udělal kříž a aby si vzpomněl na muky Krista Pána.

Kateřina Němečková, 7. tř.

Obrázky: *Kateřina Piečková, Marie Beránková, Anna Vinšová, Kateřina Němečková*

Zahrada a bylinky

Mulčování

Nechceme-li se příliš věnovat hnojení půdy nebo pokud jsme to na podzim či na začátku jara nestihli, můžeme se pokusit o mulčování.

Kolem rostlinek na záhonech nasteleme např., vytrhaný, nekvetoucí plevel nebo pokosenou trávu, Možno použít i slámu, dřevěné hobliny, piliny, kousky stromové kůry, apod...

Vrstva mulče chrání půdu před vysoušením a taky před některými plevele. A dodává rostlinám živiny. Musíme však dát pozor, aby se v mulči nerozmnožili např. hraboši (vrstva nesmí být příliš tlustá).

Po „třech zmrzlých“ (12. 5.) se věnujeme vysazování sazeniček na záhony. Sazeničky předpěstováváme za okny (např. v kelímkách od jogurtů...) a potom je postupně „otužujeme“ (tj. každý den vynášíme ven a necháváme ve stínu, chráněné větrem. Pokud máme sazeničky za okny, okna otvíráme a rostlinky necháváme na čerstvém vzduchu.)

Před výsadbou na záhon zkrátíme kořinky sazenice asi o čtvrtinu.

Marie Piečková, 4.tř.

Bezová limonáda

Potřebujeme: 5 l sklenici, 6-10 bezových květů, 300-500 g cukru, 1 citron.

Postup: Převaříme vodu a rozpustíme v ní cukr podle chuti. Schladíme, nalijeme do čisté sklenice a přidáme omyté bezové květy a šťávu z citronu, sklenici zakryjeme plátnem. Necháme louhovat 1 den, pak květy vyjmeme, vodu přecedíme a necháme „kvasit“ ve sklenici zakryté plátnem přibližně týden. Hotovou limonádu slejeme do láhví a uchováme v chladu.

Pampeliškový med

Potřebujeme: asi 400 hlaviček květů pampelišky (smetanky lékařské), 2 l vody, 2 citrony, 2 kg cukru.

Postup: Hlavičky květů propláchneme a zalijeme dvěma l vody. Citrony oloupeme, rozkrájíme na kolečka, přidáme do hrnce a vaříme 15 minut. Hrnec odstavíme a necháme do příštího dne louhovat. Přecedíme přes plátýnko do čistého hrnce, vyždímáme, přidáme cukr a za stálého míchání vaříme ještě asi hodinu, až dosáhneme hustoty medu. Nalijeme do dobře vymytých sklenic a uzavřeme víčkem.

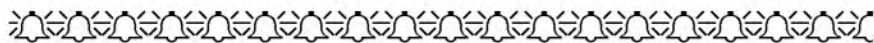
Šťáva z bezových květů

V podzimních číslech našeho časopisu jsme se seznámili velmi důležitou léčivou rostlinou – bezem černým, z něhož využíváme květy, listy, kůru i plody. Čaj z květů pomáhá při chorobách z nachlazení, usnadňuje odkašlávání, pomáhá při nespavosti. Obklady z listů pomáhají při revmatismu či bércových vředech. Kůru využíváme např. při výrobě mastí na lehčí popáleniny.

Na přípravu šťávy potřebujeme: 20 středně velkých květů černého bezu, 1 l vychladlé převařené vody, 1 kg krystalového cukru, šťáva ze 4 – 5 citronů.

Postup: Převaříme 1 l vody, necháme vychladnout (jinak květy zhnědnou!) a den a noc v něm necháme květy máčet. Pak přecedíme přes velmi jemné síto, přidáme cukr a mícháme, dokud se úplně nerozpustí. Přidáme šťávu ze 4 – 5 citronů, nalijeme do čistých sklenic a uložíme do lednice. Šťávu přidáváme do čajů nebo do vody. V chladu vydrží až do podzimu

O zlaté rybce

Byl jeden chudý rybář a rybářka. Rybář chodil s loďkou na jezero lovit ryby a jeho žena doma prala, pletla sítě a pak je prodávala.

Jednoho dne, když rybář lovil, najednou vytáhl z vody zlatou rybku. Ta ho prosila, aby ji pustil, že je ještě maličká a že mu splní každé jeho přání. No tak on si pomyslel, že ještě žádnou rybu mluvit neslyšel ani zlatou, tak ji pustil.

A šel domů a vyprávěl ženě, co se mu přihodilo. Ta mu začala nadávat, že je starý hlupák, že si mohl přát aspoň nové necky. Rybář šel k jezeru a prosil rybku, aby jim dala nové necky. Rybka ho poslala domů, že už tam ty necky má. Tak rybář šel.

Když přišel domů, žena na něj začala hulákat, že chce nový a veliký dům.

„No tak ženo, by ses zbláznila, nač potřebujem nový dům, kdo ho bude pořád uklízet?“

Ale ona po přece k rybce poslala. Rybář rybku poprosil, že má ženu zlou a že chce zámek, aby jí ho každý záviděl. Rybka ho poslala domů, že už tam zámek má.

Když přišel domů, uviděl nádherný velký palác. Žena ho už ale v zámku nechtěla a poslala ho, aby se staral o koně. Tak to on šel s radostí. Než aby tam v zámku byl s ní s tou vokřičenou, ale ona se zase nasýtla a už ho volala, aby šel ke zlaté rybce a řekl, že chce být kněžnou a mít spoustu sloužících. Tak rybář šel k rybce a rybka zase splnila přání. Žena byla kněžnou, a když rybář přišel domů, tak ho ta kněžna poslala do vězení.

Jenže za nějaký čas už se zase nabažila i vládnutí, tak ho zase zavolala a chtěla, aby ji rybka udělala královnou celého vesmíru, aby ji i rybka sloužila.

Tak rybář zase šel, ale už i rybka se nabažila a poslala rybáře domů. Začala velká bouřka a když vysvitlo slunce, rybář přišel domů a uviděl svoji malinkou útulnou chaloupku a jeho ženu, jak zas pere ve svých rozbitých neckách.

Když rybářka neviděla, kdy má mít dost, tak přišla o všechno a neměla zas nic.

Ruskou lidovou pohádku převyprávěla a napsaly Marie Glazerová a Johana Vrbová, obrázek namalovala Marie Nedvědová, 4. tř.

Rybář a štěstí

Byla jedna chudá vdova a měla synečka Ivana. Ten syn lovil ryby a tak sebe i matku živil. Když se mu lov vydařil, vzal koš těch rybiček pro sebe i pro mámu, pár jich prodal do městečka pro babičku, pro dědečka do krámu, a těm, co neměli groše, tahal kapry z hloubi koše a každého bez rozdílu v dobré pohodě a míru stejným dílem obdařil. Že měl srdce ze zlata, staří i mladí měli ho rádi a k svátku mu přinášeli pytlík hrachu, hlávkou zelí, kotě nebo kuřata.

Jednou si Ivan upletl síť a tou zatáhl celou řeku. Do rána byla síť plná ryb. Přišel chlapec ráno, dívá se a vidí – u sítě sedí dívčina pěkná jak čerstvá malina. Přikradl se, že si vezme rybu, aby ho dívka nezpозorovala. Ale ona ho uviděla a praví:

„Jen pojď a vezmi si! Neboj se mne, já jsem tvé štěstí. Že jsi synek jako mřínek a rád jiným pomáháš, přináším ti štěstí v klíně, bude se ti teď žít snáz.“

I vzal synek ryb dva plné pytle a nese je domů. Ohlíží se, raduje se: dívčina jde za ním do chaty! Vešla a hned začala ryby dělit.

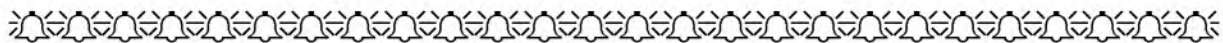
„Tu máte, mamko, tyhle ryby, jděte s nimi do města. Za tuhle chtějte tolik a tolik, za tuhle tolik a tolik, za tuhle tolik a tolik.“

Máma povídá:

„Ne, ne, ne, za tuhle tolik nevezmu.“

Ale děvče praví:

„Oj mamko, vždyť vy za ně utržíte ještě více, uvidíte!“

Šla máma s rybami do města a prodala je opravdu ještě draže, nežli ji dívčina říkala. Prodala ryby a hned nakoupila, co bylo potřebí do domácnosti: mouku, sůl, cukr a ještě ledacos jiného. Přinesla to domů a připravila pro všechny tři večeři. Najedli se a lehli si spat. Spali, spali. O půlnoci vyšla dívčina prostovlasá na dvůr a zapískala na prsty. Hned se sběhli mistři a postavili do rána dvorec dvakrát krásnější, nežli byl statek nejbohatšího sedláka ve vsi.

Ale ten boháč se rozlítit, že se kdo opovážil vybudovat si sídlo ještě krásnější, nežli měl on. I řekl svému šafáři:

„Jdi tam a přiveď mi toho opovážlivce, já se ho na to zeptám.“

Šafář šel a Ivana přivedl. Pán se ho ptá:

„Jak jsi mohl vybudovat do rána dvorec ještě krásnější, nežli je můj?“

„A to mi tak posloužilo štěstí.“

„Nu, když jsi takový chlapík, ukaž mi, co dokážeš. Mám za stodolou stoh pšenici, tu pšenici musíš do rána vymlátit, oddělit zrna od plev a ráno mi odevzdaš čistou pšenici, jinak tě dám oběsit.“

Synek přišel domů, sedl za stůl, přemýšlí. A dívčina, co teď už byla jeho ženou se ho ptá:

„Nu, co ti chtěl pán?“

„Nařídil mi, abych mu do rána vymlátit stoh pšenici, oddělil zrna od plev. Jestli to nedokážu, nechá mě oběsit.“

Žena mu řekla:

„Žádná kaše se nejlí tak horká, jak se uvaří. Nic se neboj, milý Ivane, však ono to nějak dopadne!“

Nastal večer a oni se uložili k spánku. O půlnoci žínka vstala, prostovlasá vyšla na dvůr, zapískala na prsty: hned se k ní seběhly myši, co jen jich na světě bylo. Ženuška jim poručila:

„Jděte do stohu za stodolou a pusťte se do práce! Zrní pěkně čistě na jednu hromadu, plevy na druhou a slámu na třetí.“

Dořekla a v slámě to zašustilo, jako když do stébel buší lijavec. A když se rozednilo, bylo milo pohlédnout na hotovou čistou práci.

Pán ráno vyjde, dívá se celý udiven a hned si Ivana zavolal k sobě:

„Tos ty udělal?“

„Já, pane,“ řekl chudřas hrdě.

„Nu, když jsi dokázal takovouhle věc,“ povídá pán uznale, „dám ti novou práci: do rána mi vysázíš štěpnici. Ten sad musí rozkvést, odkvést, uzrát, abych měl k obědu na stole mísu znamenitých jablek všelikého druhu. Jak to nedokážeš, dám tě oběsit.“

Synek přišel domů, sedl za stůl, přemýšlí. A jeho žínka se ho ptá:

„Co ti chtěl pán?“

„Pán? Dal mi zase novou práci. Do rána mu mám vysázet štěpnici, a ta štěpnici, aby rozkvetla i odkvetla a by v ní dozrála jablka všelikého druhu, aby jich měl k obědu mísu na stole. Jinak prý mě dá oběsit.“

A žena ho konejší:

„Nic se neboj a jdi klidně spat, však ono to nějak dopadne.“

O půlnoci žena vstala, prostovlasá vyšla na dvůr a zahvízdala na prsty. Hned se okolo ní seběhli zahradníci a ona jim řekla:

„Jděte tamhle na pánovu stráň a vysad'te tam štěpnici: ať do rána rozkvetete i odkvete a uzraje, aby měl k obědu jablka všelikého druhu.“

Pán ráno vstal – a ejhle, štěpnice šumí, stromy se štědře shýbají pod tíhou šťavnatých plodů a na stole voní mísa nejkrásnějších jablek. Vzal pán nožik, rozkrojil jedno jablko, rozpůlil druhé – každé zralé, černá jádra se vysypala ze šťavnaté dužiny na stůl jako broky.

I zavolal pán obratného mládence k sobě a ptá se ho:

„Tos dokázal ty?“

„Já pane, štěstí mi pomohlo.“ Uklonil se mládenec.

„Když jsi mi takový kouzelník, dokaž mi teď ještě tohle: dojdi k carovi a vyříd' mu, že ho zvu na oběd. Jestli to neuděláš, dám tě oběsit.“

Ivan se vrátil do své chaty, sedl za stůl, přemýšlí. Přišla k němu jeho žena, ptá se:

„Nu, co ti chtěl pán?“

„Ach, co ti chtěl pán?“

„Ach, co mi chtěl!“ Mám prý dojít k carovi se vzkazem, aby přišel v neděli k pánovi na oběd.“

„Nic se neboj, Ivane, všechno dobře dopadne,“ řekla žena a šli spát.

O půlnoci vstala, prostovlasá šla na dvůr a zahvízdla na prsty. Kde se vzal, tu se vzal, už tu stál zlatý kůň, měl zlaté sedlo, zlatou uzdu, zlaté třmeny. Žena vzbudila muže a řekla:

„Sedni na koně a jed' k carovi!“

Ivan sedl na koně a jel. Jel a jel, až přijel do paláce. Poklonil se a vyřizuje vzkaz:

„Můj pán tě zve, milý care, na neděli na oběd.“

„Přijdu,“ řekl car, „přijdu rád, ale jenom tenkrát, když tvůj hospodář do rána zorá pole, zaseje na ně bečku prosa, a to proso ať tu noc vyroste, rozkvetete, odkvete a uzraje a ať mi z něho připraví kaši k obědu. Takový oběd ať mi tedy tvůj pán připraví, vyříd' mu.“

Ivan se carovi poklonil a řekl:

„Pane care, on mi to nebude věřit. Dej mi to písemně, černé na bílém!“

Car sedl, napsal psaní a dal je poslu. Ten vyskočil na zlatého koně a vrátil se k pánovi. Pán se ptá:

„Byls u cara?“

„Byl pane.“

„A přijde car ke mně v neděli na oběd?“

„Přijde. Ale vzkazuje a tady tom dopise ti píše, abys zoral do rána celý lán, zasel bečku prosa a to proso aby do rána vyrostlo, rozkvetlo, odkvetlo i uzrálo a na oběd aby měl car z toho prosa kaši.“

Jak to chud'as řekl pánu, ten bum! Dal mu políček:

„Co mi to tu říkáš, hlupče?“

„Nebij mě, pane,“ vykřikl chasník. „Tu máš psaní, čti!“

Pán otevřel dopis, čte a chytá se za hlavu.

Hned nařídil sluhům, aby zahnali do chlíva krávu, a ta kráva byla jalová, kapku mléka nedala. Pán dal zapřáhnout koně a sluhové začali orat, i zasel bečku prosa. Pobíhá pán kolem zasetého pole, kouká, ale proso nevzchází.

Přišla neděle, hodina oběda. Car otvírá dveře:

„Tak co, kde mám prosnou kaši?“

A pán potichoučku, šeptem odpovídá:

„Nemám, pane.“

„Tak vidíš! A toho nebožáka div jsi nedal oběsit, že se živil rybičkami.“

„Ale care velkomožný, vždyť to bylo nevídané, co ten chlapík dokázal! Do rána vybudovat dvorec dvakrát krásnější, než je můj.“

„A víš-li ty, kdo mu to všechno dal?“

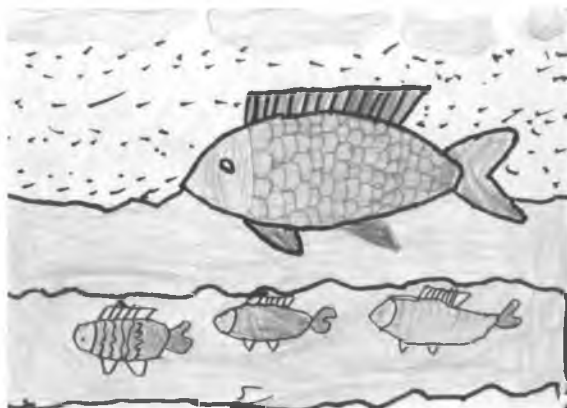
„Nevím.“

„Já,“ povídá car. Neboť to nebyl jen obyčejný car, ale car-čaroděj, veliký kouzelník. A po těch slovech proměnil zlého boháče v kámen.

Zlatá rybičko splň nám přání...

Obrázky: Józa Bouda, Štefa Mašek, Lojza Pieček, Venca Kapic, Venca Nedvěd 1. tř.

Já bych chtěl, aby lidé byly zdravý a nebyly války, aby lidé žili 1000 let. A pro mně, aby jsem byl bohatší než nejbohatší člověk ze světa. Aby nebyly zemětřesení, aby nebyly katastrofy.

5. tř.

Moje přání je, aby měla moje sestra holku. Aby jsem jela do Čech a aby se lidé neprali a nehádali. Taky aby Jenda byl hodnější a moje babička nebyla stonavá.

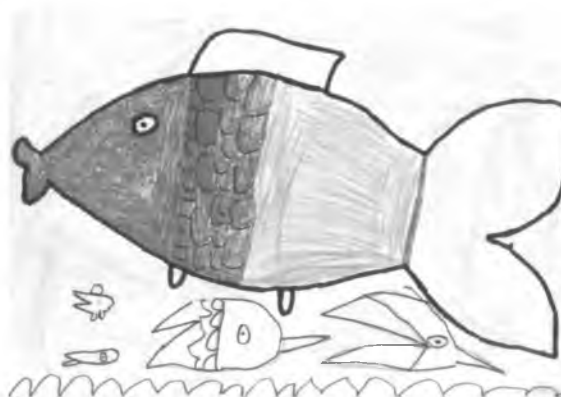

...aby jsme se neprali ve škole ani ti druhý...

Já si přeju, aby nebyla válka, aby sem nebyl bit a aby sem se dostal do nebe.

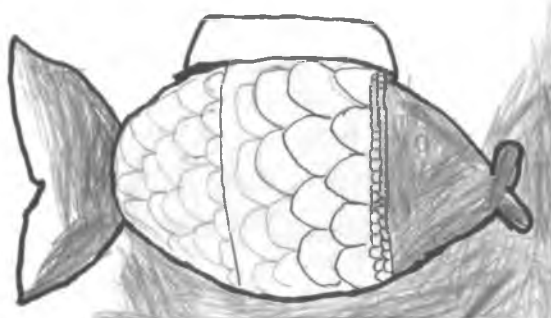
Já bych chtěla být učitelkou. ...

3. tř.

... to si přeju jedno přání, tak aby nás víckrát nebijou žaby (holky)...

7. tř.

Já bych si přála, aby nebyla ve světě taková katastrofa, aby byli lepší učitele než teď někteří...

A já bysem si přála aby padla škola a aby sme si jeli někam na eskursij (výlet)...

7. tř.

...aby sme uměly hrát biliard...

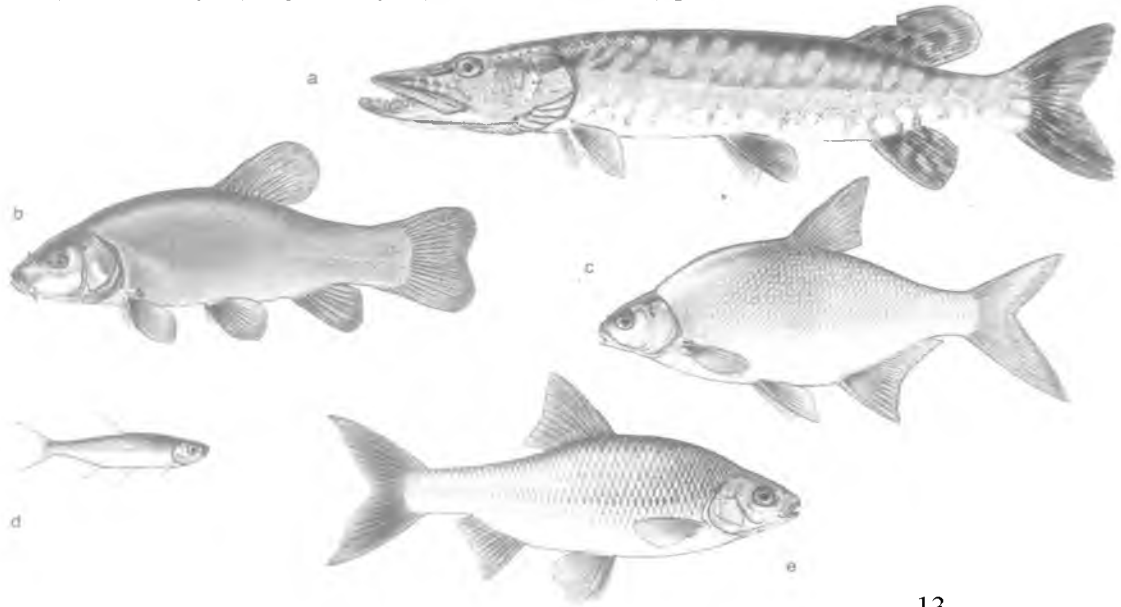
...tak já bych si přála jeden telefon, někam do exkurzii a být modelkou...

Ryby a rybičky

Ryby jsou pouze vodní živočichové. Dýchají pomocí žaber a mají v těle kostru. Jejich tělní teplota je obvykle stejná jako teplota okolní vody. Většina ryb se rozmnožuje vajíčky.

a) štika obecná, b) lín obecný, c) cejn velký, d) slunka obecná, e) plotice obecná

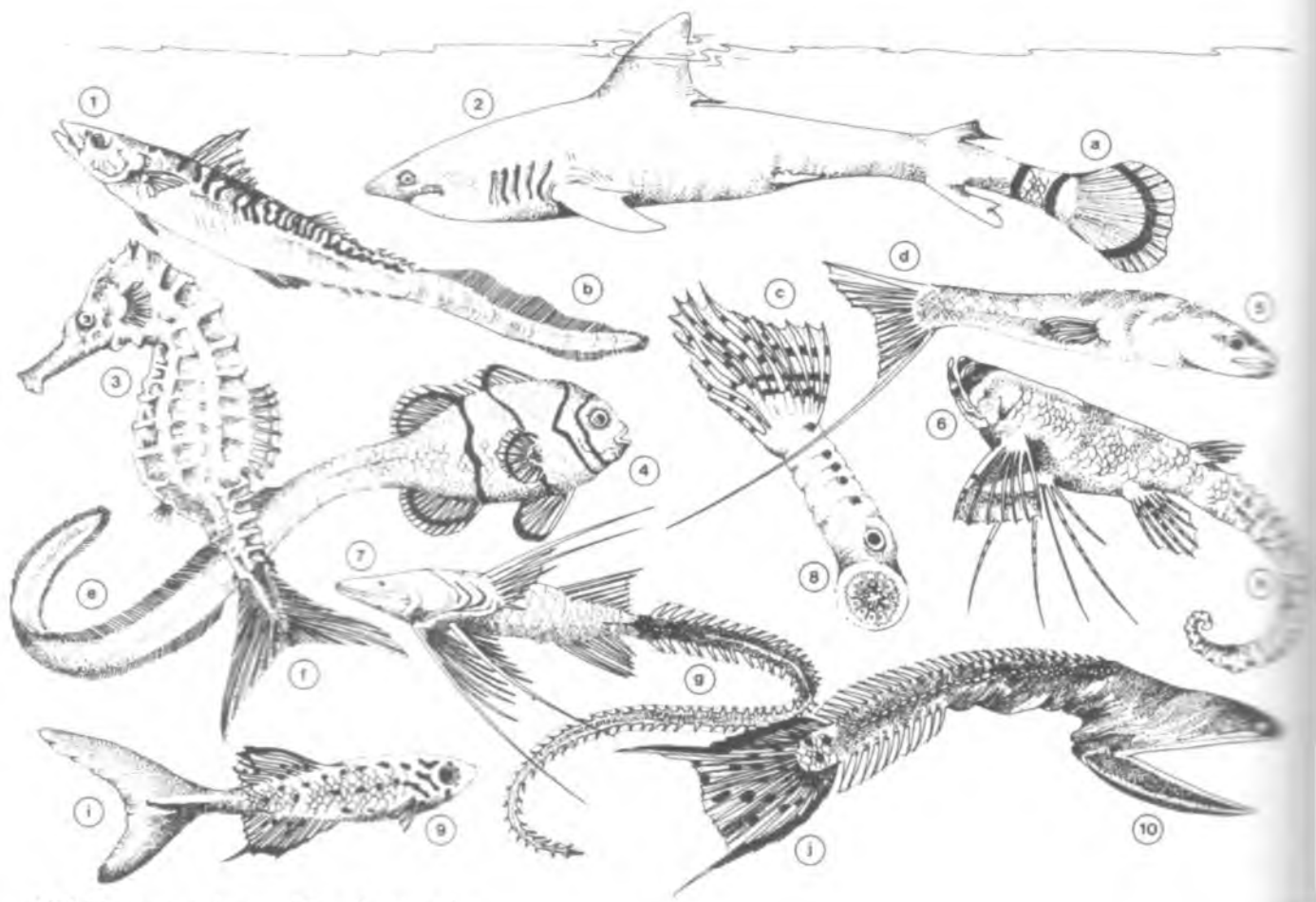

SOUTĚŽNÍ ÚKOLY

Jméno, třída:

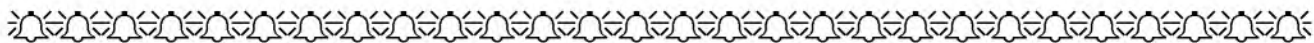
Každá ryba, která je na obrázku, má ocas jiné ryby. Pokuste se určit, který ocas ke které rybě patří. Zapište podle vzoru do tabulky pod obrázkem. **Obrázek vybarvi.**

Vyznač, jak se rybka dostane ke svému rybníku.

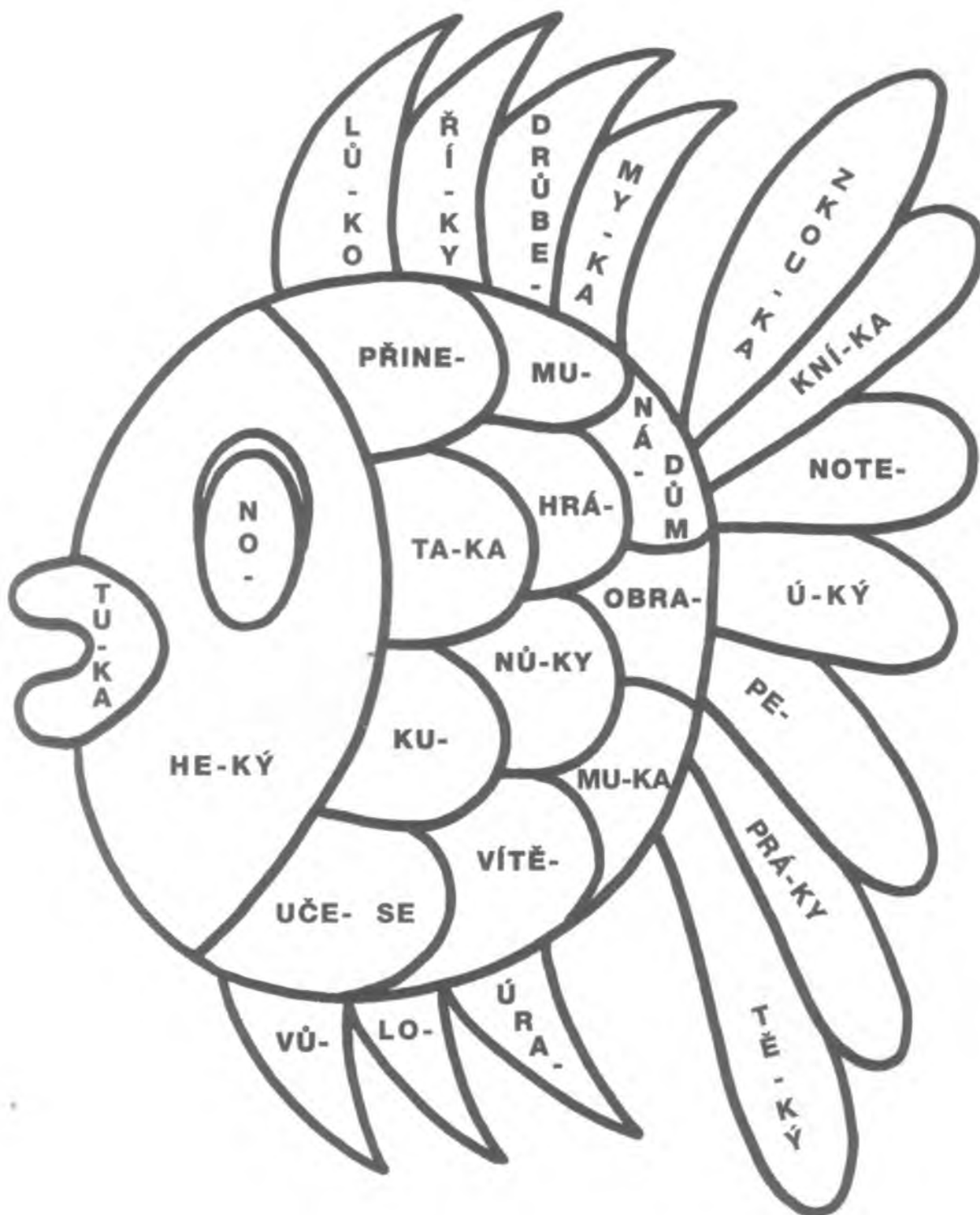

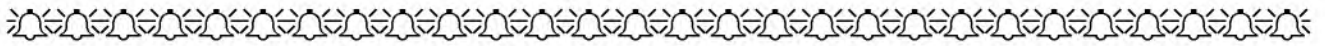
1 – f
2 –
3 –
4 –
5 –
6 –
7 –
8 –
6 –
10 –

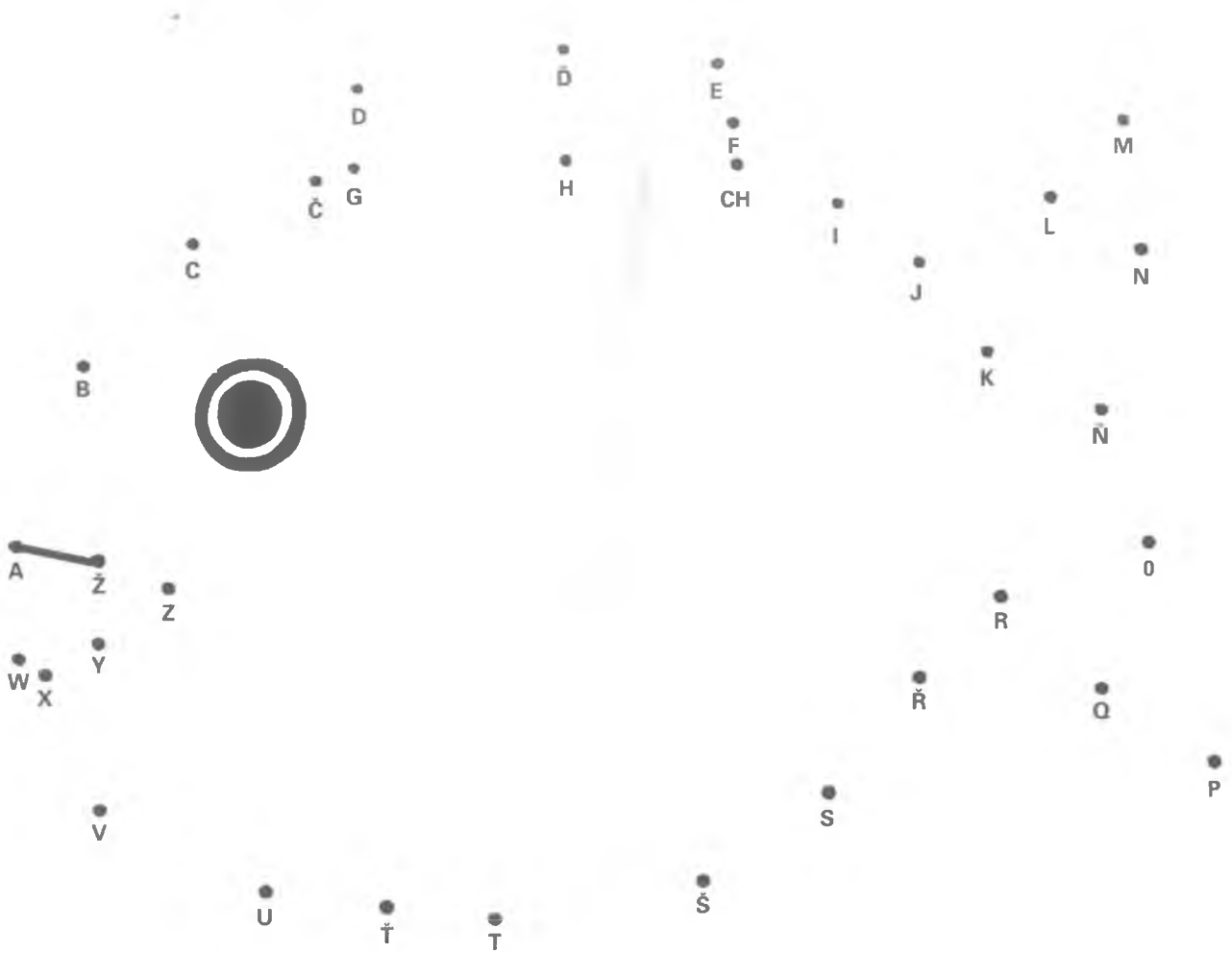
 Doplň a vybarvi podle návodu:

- z – zeleně
- s – žlutě
- ž – červeně
- š – modře

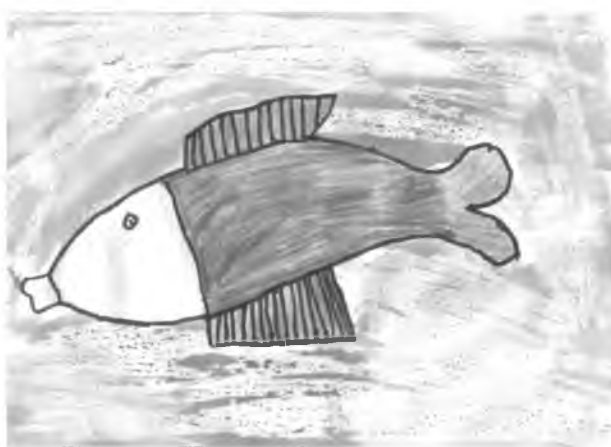
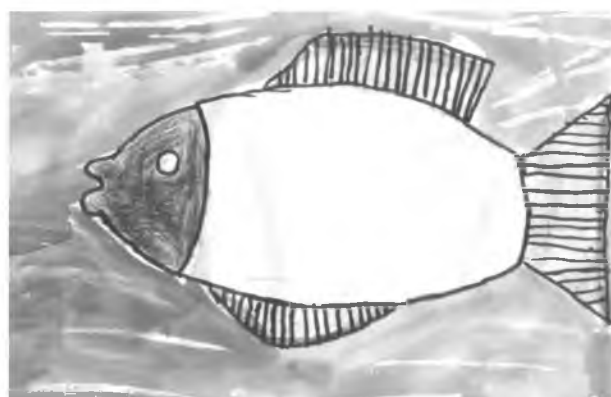
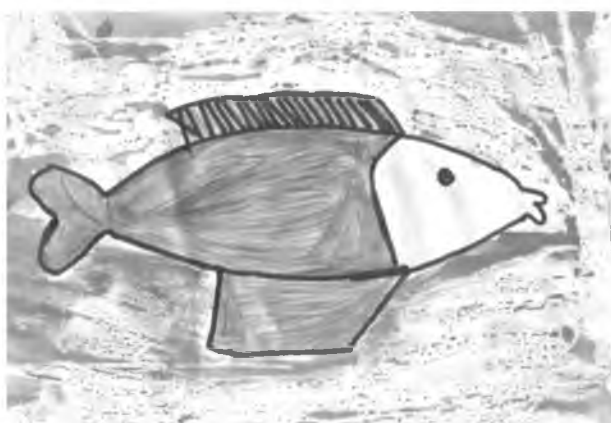

🔔 Spoj čarou písmena tak, jak jsou seřazena v abecedě a obrázek domaluj.

🔔 Vybarvi zvířátka a loďky, spočítej je v řadách, sečti a jejich počty napiš do rámečků.

	+		+		=	<input type="text"/>
	+		+		=	<input type="text"/>
	+		+		=	<input type="text"/>
	+		+		=	<input type="text"/>
	+		+		=	<input type="text"/>
	+		+		=	<input type="text"/>

Obrázky: *Joza Mašek 2. tř., Marie Piečková, Karel Glazer, Joza Mašek, Joza Nedvěd, Franta Nedvěd 4. tř.*

PRANOSTIKY

15. 5. Déšť svaté Žofie
švestky ubije

4. 5. Je-li na svatého
Floriána silný vítr,

12. 5. Pankrác, Servác,
Bonifác – ledoví muži,
spalují mrazem ovoce
i růži.

25. 5. Když na Urbana
prší, bude mnoho
myší.

Déšť o letnicích,
slunce na Boží tělo.

Až přijde máj –
vyženeme kozy v háj.

